

இயற்கையும், மாறுதலும்

பெரியார்

வெளியீடு:

முத்தி ஊடகம்

1 / 810 முத்தமிழ் நகர்

அடியனூத்து - அஞ்சல்

திண்டுக்கல் - 624003

முகிழ் ஊடகம்: வெளியீட்டு எண் 3; முதல் பதிப்பு ஜூலை2013;
1 / 810 முத்தமிழ் நகர், அடியனூத்து, திண்டுக்கல் 624003;
mukizhmedia@gmail.com
asuranoodakam@gmail.com

இயற்கையும், மாறுதலும்
பெரியார்

© பதிப்பாளர்

கணினியாக்கம்: அசுரன் ஊடகம்
அட்டை வடிவமைப்பு, அச்சாக்கம்: BS graphics, Chennai

32 பக்கம்: நேச்சுரல் ஷேட் புக் ப்ரிண்ட்:

விலை : 20. 00

மின் நூலாகத் தரவிறக்க
www.suyamariyathai.org

நூல் கிடைக்குமிடங்கள்:

சென்னை: பெரியார் படிப்பகம், தோழர் பத்ரி நாராயணன் நினைவு நூலகம் 73 / 1 இலாயிட்ஸ் சாலை, சென்னை . 600 014 செல்9941613535
- **புதுச்சேரி:** இராவணன் படிப்பகம், இராதாகிருட்டிணன் நகர், அரியங்குப்பம், புதுச்சேரி - 605007 - 9443045614 - **திருப்பூர்:** பெரியார் படிப்பகம், 4 / 480 பாரதி நகர், வீரபாண்டி . அஞ்சல், திருப்பூர்.641605 செல் 9842088466 - **திருச்சி:** பெரியார் புத்தக நிலையம், கண்டோன் மெண்ட், ஸ்டேட் பேங்க் மண்டல அலுவலகம் எதிரில், திருச்சி. 620001 செல் 9865596940 - **மேட்டூர்:** பெரியார் படிப்பகம், பேருந்து நிலையம் அருகில், மேட்டூர் அணை . 636 401 செல் 9786316155 - **கோபி:** மாவட்டத் தலைமை அலுவலகம், 53, நகராட்சி வணிகவளாகம் பேருந்து நிலையம் அருகில், கோபிச்செட்டிபாளையம் செல் 9894962333.

இயற்கையும், மாறுதலும்

அன்புக்கும் பெருமைக்கும் உரிய முதல்வர் அவர்களே! தமிழ் ஆசிரியப் பெருமான் அவர்களே! இக்குழுவின் தலைவர் அவர்களே! தாய்மார்களே! மாணவர்களே! தோழர்களே! நண்பரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதுபோல் நீண்டநாளைக்குப்பிறகு இன்று உங்கள் முன்னிலையில் தோன்றி என் கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்லும்படியான வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்கு நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இன்றைதினம் நமக்களிக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்பொழிவின் தலைப்பு ‘மனிதனும் மதமும்’ என்பது பற்றியதாகும். இது எனக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சியான தலைப்புதான். ஆனால், மாணவர்களாக இருக்கின்ற நிலையில் இங்கு பெரும்பாலும் கூடியிருக்கிற உங்களுக்கு அது ஜீரணிக்கத் தகுந்ததா? என்பது பற்றி எனக்குக் கொஞ்சம் யோசனையாயிருக்கிறது. ஜீரணித்தாலும் அதைத்தக்கபடி பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமா என்பதை மற்றும் சிந்திக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஆனாலும், என்றைக்காவது ஒருநாள் நீங்கள் அதை அறிந்துதான் தீரவேண்டும். அது இன்னுங் கொஞ்சநாள் பொறுத்து வந்தால் என்ன? இன்றைக்கே வந்தால் என்ன? குற்றமிருக்காது! தவறாகப் பயன்படுத்தமாட்டார்கள் என்கின்ற கருத்திலே நான் மகிழ்ச்சியோடு அத்தலைப்பில் இரண்டொரு எனது கருத்தை சொல்லலாமெனக் கருதுகிறேன். பிழைகள் பல இருக்கலாம். அவை உண்மையான பிழையாகவுமிருக்கலாம். பிழையென்று கருதக்கூடியதாகவுமிருக்கலாம். ஆனாலும், முதலிலே சொற்பொழிவுக்கு முன்னாலே எனது வேண்டுகோள் என்னவென்றால், நான் சொல்லுபவை எல்லாம் என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. அவைகளை நீங்கள் காது கொடுத்துக் கேட்க வேண்டியதுதான் உங்கள் கடமையே தவிர, அவைகளையெல்லாம் அப்படியே நம்பவேண்டுமென்பதோ, ஏற்க வேண்டுமென்பதோ உங்கள் கடமையில்லை. அப்படிப்பட்டவைகளைப் பற்றி நான் ஏன் பேசவேண்டுமென்றால், கேட்டவைகளை உங்களுக்குள்ள பகுத்தறிவின் மூலம் ஆராய்ச்சி, சிந்தித்து, உங்களுக்குள்ள பகுத்தறிவின்மூலம் ஆராய்ந்து, சிந்தித்து உங்களுக்கு சரி என்று பட்டவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு மற்றவைகளைத் தள்ளிவிட வேண்டும் என்பதற்குத்தான்.

எதுபோல் என்றால், ஒலிக்கும் ரேடியோவிலே எவ்வளவோ கேட்கிறோம். எல்லாவற்றையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோமா? வேண்டியதை ஒப்புக்கொள்ளுவோம். மற்றதைத் தள்ளிவிடுகிறோம். அது போலத்தான் நீங்கள் என்னுடைய சொற்பொழிவில் உள்ள விஷயங்களை நல்ல வண்ணம் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தித்த பிறகே முடிவுக்கு வரவேண்டும். நன் முடிவையே ஏற்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளின் மீதே பேசத் தொடங்குகின்றேன்.

மனிதனும் மதமும்

தோழர்களே! ‘மனிதனும் மதமும்’ என்ற தலைப்பில் பேசுவதென்றால், முதலிலே இரண்டு சங்கதிகளை நாம் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

அவை என்ன என்றால்

ஒன்று: மனிதன் என்றால் என்ன?

இரண்டு: மதமென்றால் என்ன?

அது இரண்டையும் புரியாமல் குழம்பிக் கொண்டிருந்தோமேயானால் இந்தப் பேச்சு நமக்கு நேரக் கேடாகப் போய்விடும்

மனிதன் என்பது, உலகிலுள்ள ஜீவப்பிராணிகள் போன்ற ஒரு ஜீவன் என்று பொதுவாகக் கருதப்பட்டாலும், மற்ற எல்லா ஜீவப்பிராணிகளிடமிருந்தும் பிரித்துத் தனிப்படுத்தி வைக்கப் பட்ட ஜீவன் மனிதன் என்பவன்! எப்படி என்றால், ஜீவப்பிராணிகள் எல்லாவற்றுள்ளும் மனிதனை மாத்திரம் பிரிக்கிறதென்பதற்கு என்ன அவசியம் என்று சிந்தித்தால் மற்ற எல்லா ஜீவப் பிராணிகளையும் விட மனிதனுக்கு மாத்திரம் கொஞ்சம் அறிவுச் சிறப்பு இருக்கிறது. அதாவது அறிவு என்பதில் மனிதனுக்கு மாத்திரம் அதிகம் என்று சொல்லத்தக்க வண்ணம் உள்ளது. அதாவது சிந்திக்கிற தன்மையில் சிந்தனைச் சக்தி சிறப்பாக உள்ளது. பகுத்தறிவு இருக்கிறது. மற்ற ஜீவப்பிராணிகளுக்கும் அறிவு படிப்படியாக இருக்கலாம். அது மனிதனைப் போன்று அவ்வளவு சிந்தித்து, மனிதனைப் போல சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அல்லது தன்நலத்துக்கு ஏற்ற வண்ணம் மாற்றி நடக்கக்கூடிய சக்தி மற்ற ஜீவன்களுக்கு இல்லை. எந்த ஜீவன், எவ்வளவு உயர்ந்த ஜீவனாயிருந்தாலும் அந்த ஜீவனுடைய அறிவு ஒரு நிலைபெற்ற நடத்தைகளாகத் தான் இருக்கும்.

மனிதனின் அறிவு மாறுதலுக்கேற்றது

மனிதனுடைய அறிவு மாறுதலுக்கேற்றது. எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த எவ்வளவு பலம் பொருந்திய ஜீவன்கள், சிங்கம், புலி, கரடி ஆனாலும் யானை, எருமை, காண்டாமிருகமானாலும் அவைகள் வாழ்வில் ஆயிரம் வருடங்களாக பெரிதும் ஒரே மாதிரியாகத் தான் இருக்கும். அன்று எப்படிச் சாப்பிட்டதோ, அன்று எப்படி வாழ்ந்ததோ அதே மாதிரி தான் இன்றும் மாறவேண்டும். தன்னுடைய சவுகரியத்திற்கு வேண்டிய வசதிகள் பண்ணி, தன்னுடைய வாழ்வை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்கிற எண்ணமெல்லாம் அவைகளிடத்தில் இல்லை. நடத்துபவன் நடத்துவதுபோல்தான் இருக்கமுடியும்.

பகுத்தறிவு கொண்டு சிந்திப்பவனே மனிதன்

மனிதனுக்கு அப்படி இல்லை. அவனுடைய அறிவின் சக்தி ஒவ்வொரு நாளும் தன்னுடைய நலத்தைப் பெருக்க, தன்னை வளர்த்துக் கொள்ள தனக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொள்ள, விஷயங்களையே சிந்தித்து முடிவுபண்ணினதை மறுபடி சிந்தித்து மாற்றிக்கொள்ள வசதியான ஆராய்ச்சி அறிவு மனிதனுக்குண்டு. ஆகவே இதுதான் இரண்டுக்குள் உள்ள வித்தியாசம்.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் மனிதன் என்பவனையே மனிதனாக வைத்து இப்போது நாம் பேசுவோம். மனிதன் பகுத்தறிவைக் கொண்டு சிந்தித்து, ஆராய்ந்து, நல்ல முடிவுக்கு வந்து, நல்லவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள கருத்துடையவன்.

மதம் என்பது எது?

அதுபோலவே மதம் என்றால் எதை நாம் மதமென்று கருதி இங்கு நாம் பேசுகிறோம் என்பதை முதலில் முடிவு செய்துகொண்டால் வசதியாய் இருக்கும். மதம் என்பதை பலவிதமாக சமயத்திற்குத் தகுந்தபடி சொல்லுவார்கள்; பொருள் சொல்லுவார்கள் மதக்காரர்கள். ஆனால், இங்கே நாம் மதம் என்பதை மனித வாழ்விற்காக, மனிதன் நடந்துகொள்ள வேண்டிய தற்காக, மனிதனுடைய முடிவான லட்சியத்தை அடைய வேண்டியது என்பதற்காக, ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சில விதிகள், எண்ணங்கள் என்பதாகச் சொல்லலாம். அது ஒன்றல்ல பல.

அதிலே, ‘மதம் என்பது பழமையானது’, அதற்கு நிபந்தனை, ‘அது மாற்ற முடியாதது’, ‘மறுக்கக் கூடாதது’ என்பதாகும். இதை எல்லாம் ‘பெரியோர்களாலே மக்கள் நன்மையை முன்னிட்டு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அல்லது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது’. இன்னும் இப்படிப்பட்ட மத சம்பந்தமான மடமை வளர வளர ‘அது (மதம்) கடவுளால் ஏற்பட்டது; கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட நபர்களாலே ஏற்பட்டது; கடவுளுடைய பிள்ளைகளாலே சொல்லப்பட்டது; கடவுள் அவதாரமாக வந்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டது’ என்று இப்படிப்பட்ட கட்டுக்கதைகள் எல்லாம் அதன் மேலே புகுத்தி ‘மனிதன் நம்பி ஆகணும். அதன்படி நடந்து தீரணும்’ என்று சொல்லப்பட்டது. மனிதன் நம்புகிறானா, மத விதிப்படி மனிதன் நடக்கிறானா? என்பது வேறு சங்கதி. ஆகவே, மதத்திற்கு இன்று இருக்கிற இலக்கணக் கருத்து இதுதான். ஆனால், இப்படிப்பட்ட மதங்கள் எப்போது ஏற்பட்டது? யாரால் ஏற்பட்டது என்று தெரியுமேயானால் அதுவே ஓரளவுக்கு நமக்கு மதத்தைப் பற்றிய தன்மையை விளக்கும்.

மதம் ஏற்படுவதெப்படி?

மதம் எப்படி ஏற்பட்டது? மனிதன் காட்டுமிராண்டியாக இருந்து ஆராய்ச்சித் திறமையற்ற காலத்திலே அவரவர்கள் புத்திக்கு ஏற்றபடி ஏதோ ‘மக்கள் நன்மைக்கு’ என்ற கருத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள்தான். பெரும்பாலும் இந்த உண்மையை எந்த மனிதனும் ஒத்துக்கொள்வான், மற்றும் அந்தப் பழைய காலத்துக்கும் இந்த நவீன காலத்துக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம், அந்தக் காலத்திலிருந்த மனிதனுக்குள்ள அறிவுக்கும், இந்தக் காலத்திலுள்ள மனிதனுக்கிருக்கிற அறிவுக்குமுள்ள தன்மை, இவைகளையும் அறிவுள்ள எவனும் ஒப்புக்கொள்வான். ஆனாலும் எப்படி இருந்தாலும் அவர்கள் பெரியவங்க, தெய்வீகத் தன்மை கொண்டவர்கள் ஆனதால் அதைக் கண்டிப்பாய் பின்பற்றியே ஆகணும்; அது எக்காலத்துக்கும் ஏற்றது.

என்ற நிபந்தனையெல்லாம் அதன்மேல் சொல்லி அதை நிலை நிறுத்தத் தகுந்த வண்ணத்திலே வலியுறுத்துவார்கள். அப்படிப்பட்ட மதத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் இப்போது மதமும் மனிதனும் என்று பேசுகிறேன்.

அறிவும் மடமையும் என்ற ஆய்வே இது!

மதமும் மனிதனும் என்கிறபோது அந்தத் தலைப்பினுடைய தத்துவங்களைப் பார்ப்போமேயானால், மனிதனும் மதமும் என்றால் ‘அறிவும் மடமையும்’ என்ற கருத்து ‘இயற்கையும், இயற்கைக்கு மாறுதலும்’ என்ற கருத்து ஆகும்.

ஏன் அப்படிச் சொல்கிறேனென்றால், சாதாரணமாக மதங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டோமானால், எல்லா மதங்களும் பெரியவர்களாலே, தெய்வீகத் தன்மை உடையவர்களாலே உண்டாக்கப் பட்டது என்பதற்காகத்தான் இருக்கும். அந்தத் தலைப்பிலேதான் எல்லா மதங்களும் வரும். மடமை நிறைந்த கற்பனைகள்

நாம் எடுத்துக் கொள்கிற மதங்களிலே, எந்த மதத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் துவக்கமே இயற்கைக்கு மாறான அமைப்புகள் தான் நிறைய இருக்கும். பிறகு சாதாரணமாக எந்த மதத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதற்கெல்லாம் ஒருகடவுள் இருக்கும். எந்த மதமானாலும் அதற்கு மோட்சம், நரகம் இருக்கும்.

எந்த மதத்திற்கும் மேல் லோகம் கீழ் லோகம் இருக்கும். எந்த மதத்திற்கும் மனிதர்களுடைய செயலுக்கு கூலி(பலன்) என்று இருக்கும். அப்புறம் இன்னும் எவ்வளவு வயது பழமையோ மதத்துக்கு அந்த அளவுக்குத் தகுந்தபடி நிறைய மடமை அடுக்கிக் கொண்டே போகப்படும். மேல் லோகம், கீழ் லோகம், முன்ஜென்மம், பின்ஜென்மம், விதி, கர்மம், பாவம், புண்ணியம் இந்த மாதிரியான கற்பனைகள் நிறைய அடுக்கிக்கொண்டே போகப்படும். ரொம்ப பழைய மதமானால் ரொம்ப மடமை இருக்குள். புதிய மதமானால் கொஞ்சம் குறைந்து கொண்டே வரும்; ஆனால் எல்லா மதத்திற்கும் கடவுள், உரிமை, மோட்சம், நரகம் எல்லாம் உண்டு.

மதம் இயற்கைக்கு மாறுபட்டதே

பெரும்பாலும் எல்லா மதத்தின் நடவடிக்கைகளும் இயற்கைக்கு விரோதமாயிருக்கும்; ஆனால், மதக் கட்டளைப்படி மனிதன் நடந்து கொள்ளவேண்டியது அதற்காகவேதான் ஏற்பட்டது. அவைகளெல்லாம் கட்டளையாக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்படுமானால் அதிலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையே இருக்காது. எல்லோரும் மனிதனுக்காக, மனிதன் நடந்துகொள்ள

வேண்டியதற்காக மனிதனுடைய நலத்துக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவை என்று சொல்லப்படுமானாலும் அவைகளுக்கும் ஒன்றுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமே இருக்காது! எந்தத் துறையிலும் சம்பந்தமிருக்காது! அவ்வவைக்குத் தோன்றின மாதிரி திட்டங்கள் போட்டு அவற்றைக் 'கடவுள் சொன்னார், அது தர்மம், அது சாத்திரம், அது வேதம்' என்று அப்படியே சொல்லிவிட்டுப் போனானே ஒழிய இதுதான் உறுதி, அதற்கு இதுதான் உரை, இதுதான் அதற்கு நிறை என்பதாக ஒரு மதத்திலேயும் ஒரு கொள்கையும் கிடையாது; அதன் உற்பத்தியே அந்த மாதிரி.

மதங்களுக்கிடையே ஒற்றுமைக் கருத்தும் இல்லை

காலத்துக்குத் தகுந்தபடி கருத்துக்களைப் போட்டு அதையும் உறுதி பண்ணியிருப்பார்கள். ஒரு மதக்காரன் சொல்வதற்கு நேர்மாறாக இன்னொரு மதக்காரன் சொல்லுவான். உணவு, உடை, நடப்பு, அனுபவம், ஆசை இந்த மாதிரியான காரியங்களிலே மதம் வந்து குறிக்கிடாதது ஒன்றுகூட இருக்காது; ஒவ்வொன்றுக்கும் சாதாரணமாக உணவை எடுத்துக் கொண்டோமானால், ஒரு மதக்காரன் காய்கறி தின்னலாமென்பான், இன்னொருமதக்காரன் ஆடு தின்னலாமென்பான். இன்னொரு மதக்காரன் மாடு தின்னலாமென்பான். இன்னொரு மதக்காரன் பன்றி தின்னலாமென்றான். இன்னொரு மதக்காரன் உணவிலே பன்றியை நினைத்தாலே பாவமென்பான். எல்லாம் கடவுள் சொன்னது என்றே சொல்லுவான். ஒருத்தன் கிட்டே கூட ஒரு கடவுளும் உறுதியாகச் சொல்லவில்லை என்றாலும் அவனவனுக்குத் தகுந்தபடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறான்.

உணவிலும் உடையிலும் கூட வேற்றுமைகள்

மிருகங்களுக்கெல்லாம் இந்தத் தொல்லையில்லை! ஏதாவது சரிப்பட்டதைச் சாப்பிடும். மனிதனுக்கு மாத்திரம் இதைத் தின்னலாமா? அதைத் தின்னலாமா? அது பாவம்; இது புண்ணியம், அப்படி இப்படி என்று உணவை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒவ்வொரு மதத்துக்கு ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருக்கும். அதே மாதிரி உடையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதே மாதிரிதான். இவனுக்கு இந்த மாதிரி உடை அவனுக்கு அந்த மாதிரி உடை அவன் இந்த மாதிரி மனிதனுடைய சின்னத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஒருவன் தாடி வளர்க்கலாமாம். ஒருத்தன் தலை மயிர் வளர்த்துக் கொள்ளலாமாம். இன்னொருத்தன்

அடியோடு மொட்டையடித்துக் கொள்ளலாமாம். மதக்கட்டளை என்ற தலைப்பிலேயே இவைகளெல்லாம் வரும்.

மற்றும் உறவை எடுத்துக்கொண்டால், ஒருத்தன் அக்கா, தங்கையை மணந்து கொள்ளலாம் என்பான். இப்போது அது மறைந்து வருகிறது. முன்பு இருந்தது. ஒருவன் அதை மகளை கட்டிக் கொள்ளலா மென்பான். ஒருத்தன் அக்கா மகளைக் கட்டிக் கொள்ளலாமென்பான். இன்னொருத்தன் இது இரண்டும் பாவம், சித்தப்பா மகளைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளலாமென்பான். அப்புறம் சிலபேர் கல்யாணமே கூடாது என்பான். சிலபேர் கல்யாணம் அவசியம் வேணும். பண்ணாவிட்டால் மனிதனே இல்லை என்பான். இப்படி பைத்தியக்காரனுக்கு கள் ஊற்றினால் எப்படியோ அதுபோன்று பல்வேறு கருத்துகள் அந்த மாதிரி அமைப்பு. அதுகட்கு நிபந்தனை, அதைத் தட்டிப் பேசினால் பாவம். அந்த நிபந்தனையை வைத்து அடுக்கிக்கொண்டே வந்துவிடுகிறார்கள். ஆத்மா கற்பனையும் அதன் மீது பழியும்

இந்தக்காரியத்தையெல்லாம்பாவத்தோடேயும்சேர்ப்பார்கள், புண்ணியத்தோடேயும்சேர்ப்பார்கள். நரகத்தோடும்மோட்சத்தோடும் சேர்ப்பார்கள். மனிதன் செத்துப்போனாலும், அவன் உடம்பைப்பற்றிக் கவலையில்லை. அவனுக்கு ஒரு ஆத்மா இருக்கிறது. அது வந்து வேலை செய்யும். அது இந்தப் பழியையெல்லாம் ஒத்துக்கொள்ளும். இது இதற்குண்டான தண்டனையை அடையுமென்று சொல்லுவான். இன்னொருத்தன் சொல்வான்; செத்துப்போனான் என்றால் ஆத்மாவுமில்லை வெங்காயமுமில்லை. மறுமையுங்கிடையாது என்று மன்னிக்கணும், செத்துப்போனதனாலே மனிதன் போக மாட்டான். புதைத்து வைத்திருந்தோமானால் அந்த இடத்துக்கு கடவுள் வந்து எழுப்பி ஒரு நாளைக்கு நியாயந் தீர்ப்பார். அதனாலே உடம்பைக் காப்பாற்றி வையுங்கள் சுட்டுப் போடாதீர்கள் என்பான். ஒரு மதக்காரன்; சுட்டுத் தள்ளுங்கள் உடம்பிலே என்ன இருக்கிறது? சுட்டு சாம்பலாக்கி விடு, அதற்கும் ஆத்மா இருக்கிறது; அது கடவுளைப் பிடித்துக்கொள்ளும், எல்லா நியாயமும் தீர்ந்துவிடும் அப்படி இப்படி என்று சொல்லுவான்.

மதங்களில் ஒத்த கொள்கை ஒன்றாவது உண்டா?

இப்படியே மனிதனுடைய வாழ்விலே, நடப்பிலே எல்லாருக்குமேற்றது என்கிற மாதிரி ஒரு கொள்கையைக் கூறும் மதமில்லை. இவர்கள் சொன்ன எந்தக் கொள்கையும், இயற்கைக்கு,

அனுபவத்திற்கு, மனிதன் மெய்யாறக் கண்டு அறிவதற்கு ஏற்ற வகை ஒன்றிலுமிருக்காது, எல்லாம் நம்பவேண்டும் அவ்வளவு தான். இதுகளுக்கெல்லாம் தலைப்பாக ஒரு கடவுளை வைத்துக் கொண்டுதான் இவ்வளவும் விளையாடுவார்கள்.

கடவுள்களின் லட்சணம்

அந்தக் காலத்திலே மதத்திலே ஏற்பட்ட கடவுள்களைப் பார்ப்போம். ஒரு மதக்காரன் ஒரு கடவுள் என்பான். ஒரு மதக்காரன் 100 கடவுள் என்பான். மற்றொருவன் 1000, 10000 கடவுளென்பான், எண்ணத் தொலையாதென்பான் ஒரு சமயத்திலே!

இன்னொரு மதக்காரன் கடவுளுக்கு உருவமே கிடையாது என்று கூறிடுவான். மற்றொரு மதக்காரன் கடவுளுக்கு ஒரு தலை, இரண்டு தலை, அஞ்சு தலை, இரண்டு கை, நாலு கை, பத்து கை, பன்னிரண்டு கை இப்படிச் சொல்லுவான்! ஒரு மதக்காரன் கடவுளுக்கு ஒன்றுமே வேண்டாமென்பான். இன்னொரு மதக்காரன் அஞ்சு வேளை, ஆறு வேளை சோற்றைப் படைக்கணுமென்பான். ஒரு மதக்காரன் கடவுளுக்குப் பெண்டு பிள்ளையே தேவையிலையென்பான். இன்னொரு மதக்காரன் ஒரு பெண்டாட்டி, இரண்டு பெண்டாட்டி, பத்து பெண்டாட்டி வருடத்துக்குவருடம் ஒரு பெண்டாட்டி, இப்படிக் கூட்டிக் கொண்டே வருவான்!

ஒரு மதக்காரன் கடவுளுக்கு ஒழுக்கந்தான் பிரதானமென்று சொல்லுவான். இன்னொரு மதக்காரன் கடவுளுக்கு வைப்பாட்டி இல்லாவிட்டால், காரியம் கெட்டுப் போய்விடும் என்று ஒவ்வொரு கடவுளுக்கும், வைப்பாட்டி கூட்டி வைப்பான். கடவுள் ஒழுக்கமாக நடந்துகொண்ட தென்பான் ஒரு மதக்காரன்; இன்னொரு மதக்காரன் கடவுள் இன்னொருத்தன் பெண்டாட்டியைப் போய் கைப்பிடித்திழுத்தான் என்பான். சிரிக்கிறதற்காகச் சொல்லவில்லை நான். நம் மத அமைப்பு எப்படி இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஒரு மதக்காரன் கடவுள் கருணையே வடிவானவர் என்பான். இன்னொரு மதக்காரன் 1000 பேரைக் கொன்று எங்கள் கடவுள், 2000 பேரைக் கொன்றுவிட்டது, ஒழிச்சது, கிழிச்சது என்றெல்லாம் நிறையக் கூறி கடவுள் அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது என்று சொல்லுவான்.

கடவுள் அமைப்பிலும் நடத்தையிலும் வேற்றுமையே

இப்படியாக கடவுள் அமைப்பிலேயும் அதனுடைய நடத்தையிலேயும் ஆயிரம் குறைகள் தோன்றலாம். வேணுமானால் ஒவ்வொன்றுக்கும் சமாதானம் சொல்லிவிடுவார்கள். வாழ்க்கையிலே மனிதனுக்கு எல்லோருஞ் சமந்தான். ஒருத்தனுக் கொருத்தன் வித்தியாசமில்லை. கடவுள் எல்லோரையும் சமமாகத்தான் படைத்தார் என்று ஒருத்தன் சொல்லுவான். இன்னொருவன் சொல்வான்; நம்ம கடவுளுக்குப் பெருமையே இதனால்தான்; பேதமாக, மேலே, கீழே, உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி இப்படியெல்லாம் படைத்திருக்கிறார். அதுதான் கடவுளுடைய பெருமை; பல சாதியாக மனிதனை உண்டாக்கினார் அப்படி என்று ஒருத்தன் சொல்வான். மற்றும் இந்த மாதிரியான பேதங்கள் நடத்தைகள் வாழ்க்கையிலே ஏராளமான மாறுதல்கள் அப்படித்தான் அமைப்பு.

இவைகளையெல்லாம் நம்பியாகணும் அந்த மதக்காரன்; அதன் படியெல்லாம் நடந்தாகணும் அந்தந்த மதக்காரன், அதன்படி செய்தால் இந்த புண்ணியம். லாபம் வசதி கிட்டும்; செய்யாவிட்டால் இன்னின்ன கேடு, கெடுதி உண்டாகும் என்று இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சொல்வான். நம்பிக்கையின் மீது கட்டப்பட்டது மதம்

இது ஏன்? எதற்காக? என்பதற்கு யாரும் இது வரைக்கும் எந்தப் பொதுவான மனிதனுங்கூட காரணம் சொல்லவேயில்லை. எல்லாம் பெரியவர்கள் செய்தார்கள். எல்லாம் நல்லதுதான். ரொம்பப் பெரிய ஞானிகள் எம்மதமும் சம்மதந்தான். அதிலொன்றும் வித்தியாசமில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை அவன் அதில் சொல்வதில்லை. மக்களைத் திருப்தி பண்ணுவதற்கு 'நான் எல்லாக் கடவுளையும் ஒன்றாகத் தான் நினைக்கிறேன்' என்பான்!

மனிதனை மடமையிலாழ்த்தவே மதம் ஏற்பட்டது

ஆகவே, சாதாரண அளவிலே சொல்லவேண்டுமானால் மதம் என்பது மனிதனை மடையனாக்குவதற்காகவே ஏற்படுத்தப் பட்டது. அந்த கருத்தோடு அவர்கள் அதை ஏற்படுத்தினார்களா இல்லையா என்பது வேறு சங்கதி அந்தக் கருத்தோடு அவர்கள் ஏற்படுத்தவில்லையானால் இந்த மடத்தனத்தை அவர்கள் (ஏற்படுத்தினவர்கள்) ஒத்துக்கொள்ளவேணும்.

பொதுவாக சொல்லவேண்டுமானால், ஏன் இவ்வளவு கடினமாகப் போகிறோமென்றால் ஏராளமாக மதம், ஏராளமான மதக் கட்டளைகள் அவர்களுக்கு ஏராளமான தலைவர்கள் மற்றும் ஏராளமான நிறை ஆதாரங்கள் மற்றும் கடவுளுக்காக மனிதப் பிரார்த்தனை, செலவு நேரப்போக்கு ஏராளமாக ஒவ்வொரு மனிதனும் அதிலீடுபடுத்தி நடத்திக் கொண்டு ஒவ்வொரு மனிதன் உள்ளத்திலேயும் புகுத்தி அதை அவன் மனதிலே படியவைத்து ஒரு நம்பிக்கை உண்டாக்கி வைத்திருக்கிறது. அதுக்காகப் பல சாதனங்கள் மறந்துவிடாமல் இருப்பதற்குக் கோயில்கள் உற்சவம், பூஜை மண்டபம் தொழுகை, ஜபம், தபம் இப்படி ஏராளமாக உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதத்தினால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பயன் என்ன?

இவ்வளவு காரியங்கள், ஆயிரக்கணக்கான அதுக்கும் மேலான இன்னுஞ் சொல்லப்போனால் யுக்கணக்கான என்று சொல்லும் படியான காலத்திலேயிருந்து இதுவரையிலும் இவ்வளவு கருத்துகளும், நம்பிக்கைகளும் மக்களிடையே புகுந்திருந்தும் மதத்தினாலே ஏதாவது மனிதனுக்குப் பயன் உண்டா? எவனாவது மதத்தையோ, கடவுளையோ காரியத்திலே; ஆங்கிலத்திலேதான் சரியான வார்த்தை (டசுஹஷஞ்சுஷஹநீ) என்கிறார்களே எவனாவது நம்புகிறானா? எவனாவது ஏற்றுக் கொள்கிறானா? என்பதோடு சாதாரண மனித சமுதாயத்துக்கு வேண்டிய குறைந்த பட்ச காரியமான ஒழுக்க நேர்மையாக எவனாவது நடந்து கொள்கிறானா? யாராவது இந்த மதத்தையோ கடவுளையோ உண்மையாக நம்புகிறானா? என்று நாம் பார்த்தால் எவ்வளவு ரூபாய்தான் கொடுத்தாலும் யாரும் வரமாட்டார்கள். நான் நம்புகிறேன். நான் நடந்து கொள்கிறேன். நான் ஒழுக்கமானவன், நான் யோக்கியமானவன், ஒழுக்கமும் யோக்கியமும் என்னிடமில்லாவிட்டால் நான் உண்மையாக கடவுளை நேசிக்கவில்லை என்று சொல்ல ஒரு ஆள் வரமாட்டான்; நீங்க எவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தாலும்!

மதம் மக்களைத் திருத்தவில்லையே

அதில் வித்தியாசமே அவ்வளவுதான் கடவுள், மோட்சம், நரகம், மதம், சம்பிரதாயம், ஒழுக்கம் இப்படி ஏராளமாக மதத்தின் பேராலே மக்களிடையே பாய்ச்சியும் இவ்வளவு காலம் நடத்தி

வந்தும் எல்லா மக்களுக்கும் கடவுள் நம்பிக்கையும் பக்தியுமே பிரதானமாகக் காட்டியும் எவ்வளவோ ஆண்டாகியும் எவனாவது ஒருவன் இருக்கிறானா உலகத்திலே ஒழுக்கமானவன் என்று கருதும்படியாக? ஒருவனையாவது மதமும் கடவுளும் யோக்கியனாக்கி இருக்கிறதா இந்த செலவுக்குத் தகுந்த அளவுக்கு? என்னென்ன செலவு பண்ணுகிறான். எவ்வளவு நேரம், எவ்வளவு நம்பிக்கை! எவ்வளவு மெனக்கேடு இவ்வளவு காரியம் செய்யப்படுவதற்கு எந்த மனிதனிடத்திலேயாவது ஒழுக்கத்தைப் புகுத்தி இருக்கிறதா? நாணயத்தைப் புகுத்தியிருக்கிறதா?

ஈக வாழ்வுக்கான ஒழுக்கம் வளர்ந்ததா?

பொதுவாக, தனித்தனியாக ஒவ்வொருத்தனுக்கு பல ஒழுக்கம் பல நாணயமிருக்கலாம். மனித வாழ்விலே மனித சமுதாயத்திலே கூடி வாழும்படியான அளவுக்கு மனிதன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய தன்மையிலே ஒரு மனிதனையாவது ஒழுக்கமுடையவனாக ஆக்க முடிந்திருக்கிறதா; இந்த கடவுளுக்கு காவது மதத்துக்காவது? இந்துமதத்தில் எவனாவது ஒருவன் பாவி அல்லது மடையனாக இருந்தால் அவன் கொஞ்சம் ஒழுக்கமாயிருப்பான். இதிலே உறுதியும் நம்பிக்கையும் பக்தியும் ஏராளமான பிரார்த்தனையுமுடைய மக்களிடையிலே மக்களை அறிவுக்கு விரோதமாய் இயற்கைக்கு விரோதமாய் தேவைக்கு விரோதமாய் பெருக்கத்துக்கு விரோதமாய் மக்களை ஆட்டி வைக்கிறதே தவிர மதம் அவசியமான காரியமான மனித சமுதாயத்திற்கே ஒழுக்கமுண்டாக்கும்படியாக யாரையாவது அந்தமாதிரி உண்டாக்கியிருக்கிறதா? உண்டாக்க முடியவில்லையே!

அதனாலே இந்தக் காரியங்களுக்கு வேஷங்களுக்குப் பக்குவப்படுத்திற்று. நிறைய பக்தியை ஊட்டியிருக்கிறது; மக்களுக்கு பக்திதான் வேணும், பக்திதான் வேணும். ஏனென்றால், மனுஷன்னா பக்திதான் அதுக்கு அர்த்தம். அதுதான் பக்தி இருந்தால்தான் வாழ்வு; அதனாலே பக்தி செய். இன்னும் ரொம்ப பக்தியாளர்கள், கடவுள் பக்தர்கள் ரொம்பப் பெரியவர் ஒழுக்கங்கூட அவ்வளவு முக்கியமில்லை. பக்தி இருந்தால் போதும். ஒழுக்கத் தவறான காரியத்துக்கும் பரிகாரம் ஏற்பட்டுவிடும். பக்தியாய் இருந்தால்! அதனாலே இதை முக்கியமாக நினைவென்று தான் சொல்லி வந்தார்களே தவிர அட; கடவுளோ, வெங்காயமோ, பக்தியோ மற்ற சாஸ்திரமோ நாசமாய்

போகட்டும் அது எப்படியோ? மனிதனுக்கு மனிதன் ஒழுக்கமாய் யோக்கியமாய் நாணயமாய் இருப்பதற்குண்டான குணம் நமக்கு ஏன் வரவில்லை என்று ஒருவருமே சிந்திக்கிறதேயில்லை.

பத்தி தனிச் சொத்து; ஒழுக்கம் பொதுச் சொத்து

கடவுளாகட்டும், மதமாகட்டும், பக்தியாகட்டும், மோட்சமாகட்டும் வைத்துக்கொள்; எதுவானாலும் அது தனிப்பட்ட மனிதனுடைய தனிச்சொத்து. உலகத்துக்குப் பொது சொத்தல்ல. ஒழுக்கம், நாணயம் பொதுச் சொத்து. நான் பக்தியில்லாமல் நரகத்துக்குப் போனேனென்றால் உங்களுக்கென்ன? நான் போய்விட்டுப் போகிறேன். நான் கடவுளை நம்பவில்லை நான் அதைக் கொழுக்கட்டை என்று சொல்கிறேன். நான் போய் விட்டுப் போகிறேன்; உங்களுக்கொன்றும் நஷ்டமில்லை பாருங்க அதனாலே! எனக்குப் பக்தியில்லை என்பதால் உங்களுக்கென்ன நஷ்டம்? ஆனால், ஒழுக்கமில்லை என்றால் என்னாகும் பாருங்கள்! நாணயமில்லை என்றால் என்னாகும் பாருங்கள்! உண்மை உணர்வு இல்லை என்றால் என்னவாகும்? இது மூன்றும் இல்லாதது!

இன்னொரு மனிதனுக்குச் செய்கிற காரியத்துக்குத் தானே அதுவுள் ஒழுக்கமாக இல்லை என்றால் எங்கேயோ ஒழுக்கக் கேடாக நடந்து தொல்லை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான்; நாணயமாக இல்லையெனில் யாரையோ ஏமாற்றிட வேதனையை உண்டாக்கியிருக்கிறான்; உண்மையாக இல்லை என்றால் மனிதன் என்னத்தையோ எவனையோ ஏமாற்றி பொய் பேசி தப்பிக்க இன்னொருத்தனுக்கு தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கான் என்றுதான் பொருள்.

ஒழுக்கம், நாணயம், உண்மை, உயிர் பொதுச் சொத்து

ஒழுக்கம், நாணயம், உண்மை என்ற உயர்ந்த குணங்களெல்லாம் பொதுச் சொத்து. மனித சமுதாயத்திலே இது கேடாயிருந்தால் சமுதாயத்துக்குக் கேடு. ஒரு மனிதன் இந்தக் காரியங்களிலே குற்றவாளியாக இருப்பானேயானால் கண்டிப்பாக இன்னொரு மனிதனுக்குக் கேடு விளைந்திருக்கும். அது முக்கியமில்லை, பக்தி, கடவுள் நம்பிக்கை, மதக்கோட்பாட்டின்படி நடக்கிறது இவைதான் முக்கியமென்றால் மக்களுக்குஎன்ன பிரயோஜனம் அதனாலே? மனித சமுதாயத்திற்கு

என்ன பிரயோஜனம் அதனாலே? இவன் சொந்தக் காரியத்துக்குத் திருடிப் பணம் சேர்க்கிற மாதிரி இன்னொருத்தனைக் கொடுமைப்படுத்தி இவன் லாபத்துக்குப் பணம் சேர்க்கிற மாதிரி.

மதம் சுயநல காரியமே

ஆகவே, மதத்தை ஒரு சுயநல காரியமாகப் பண்ணி விட்டானே தவிர, வாழ்க்கையினுடைய பொதுநலத்திற்காக ஏற்பட்டது என்று சொல்வதுபோல செய்யவில்லை. செய்ய முடியவில்லை - ஏன்? அந்த அறிவு இருந்தால்தானே அவர்களுக்கு?

ஏன் சொல்லுகிறேனென்றால், ஒரு நாம் இரண்டு நாளல்ல; இவைகளெல்லாம் ஏற்பட்டு மதம் ஏற்பட்டு, கடவுள் ஏற்பட்டு, சாத்திரங்கள் ஏற்பட்டு, மற்ற கட்டளைகள் ஏற்பட்டு ஒரு நாளா? இரண்டு நாளா? இவ்வளவு நாளாயிருக்கிறதே இவைகளுக்காக மனிதன் பண்ணின செலவு எவ்வளவு? அவனுடைய நேரப் போக்கு எவ்வளவு? அவனுடைய தன் முயற்சியைக் கெடுத்த கேடு எவ்வளவு? இவ்வளவெல்லாம் பண்ணியும் ஒரு சிறு அளவு ஒழுக்கத்துக்கு நாணயத்துக்கு அது பயன்படவில்லையே; காரியத்திலேயும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையே அப்புறம் எப்படி?

மதக்கோட்பாடுகளும் கட்டளைகளும்

இன்னும் மதக்கோட்பாடுகளை; கட்டளைகளைப் பார்த்தால் ரொம்பக் கேவலம்! கேடு! அசிங்கம் என்ன மதமும் கடவுளும் வெங்காயமும்?

சாதாரணமாக இங்கு எல்லா கடவுள்களும் கருணையுள்ளவர்கள். ஆதியிலே எல்லா ஜீவனும் கடவுளாலே ஏற்படுத்தப் பட்டது. எல்லா ஜீவனும் கடவுளுடைய பிள்ளைகள் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். பாவமிருக்கிறது; புண்ணியமிருக்கிறது. செக்கிலே போட்டு ஆட்டறான் என்கிறார்கள். கணக்குப் பாருங்கள்; சாதாரணமாக கணக்குப் பாருங்கள். உலகத்திலே சுமார் 300 கோடி மக்களிருக்கிறார்களே; இந்த முந்நூறு கோடி மக்களும் கடவுளுடைய பிள்ளைகள். மதக்காரன் கருத்துப்படி இல்லையா? அவரால் உண்டாக்கப்பட்டது. அந்தக் கடவுளோ மிகக் கருணைவாதி; ஒத்துக்கொள்ளுங்கள். இதைத் தவிர எல்லா ஜீவராசிகளும் கடவுளுடைய பிள்ளைகள். கடவுளாலே உண்டாக்கப்பட்டது. மனிதனைப் போன்றதேதான் எல்லாம். வேண்டுமானால் உருவிலே அது சின்னது இது பெரிசாயிருக்கலாமே தவிர, ஒன்று யானை ஒன்று பெரியார் . 15

எறும்பு என்று இருக்கலாமே தவிர உயிர்களெல்லாம் ஒரே தத்துவந்தானே! இந்த நிலை இதை நமக்குப் போதித்திருக்கிறது.

ஜீவகாருண்யம் செயலில் உண்டா?

எல்லா மதமும் ஜீவகாருண்யத்தைப் பொதுவாகச் சொல்லுகிறது. ஆனாலும்கு ஒவ்வொரு விதமாகச் சொன்னாலும் எல்லா மதமும் ஜீவகாருண்யத்தைப் பொதுவாக கற்பிக்கிறது. மனிதன் வாழ்கிறான். தயவு செய்து நீங்கள் நினைக்க வேண்டும்.

ஒரு நாளைக்கு கோபத்திலே சொல்லுகிறது, குத்துகிறது, கொலை பண்ணுவது அதையெல்லாம் தள்ளிப் போடுங்கள். சந்தோஷமாக ஒரு நாளைக்கு இந்த 300 கோடி மக்கள் எத்தனை மாட்டைக் கொல்லுகிறார்கள்? எத்தனைக் கோழியைக் கொல்லுகிறார்கள்? எத்தனை பன்றியைக் கொல்லுகிறார்கள்? இதையெல்லாம்விட எத்தனை கோடி மீனைக் கொல்லுகிறார்கள்? இதெல்லாம் ஜீவனைக் காப்பாற்றுகிறதா? இல்லே சில திருட்டுப் பசங்க மதம் சொல்றாப்பலே அதன் ஆத்மா போனால் அதுக்கு மோட்சம் கொடுத்த புண்ணியம் நமக்குக் கிடைக்கிறது என்கிறானே அந்த மாதிரியா நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்? அதை ஏண்டா கொண்டு தின்றே என்றால், அதுக்கு நான் மோட்சம் கொடுத்தென்கிறான். இந்த ஒரு ஜீவனுக்கு பசியாற்றிக் கொள்ள அது உதவிக்கு வந்ததென்கிறான்! இப்படி மனிதனாலே மனதாரக் கொல்லப்படுகிறதும், ஒரு ஜீவனைக் கொன்றுதான் தின்றோம் என்று நினைக்கிறதும் எத்தனைப் பேர் இருக்கிறார்கள் உலகத்திலே? இவர்களையெல்லாம் நீங்கள் கடவுள் நம்பிக்கைக்காரர்கள் என்கிறீர்களா? இவர்களெல்லாம் மதத்தை உணர்ந்தவர்கள் என்கிறீர்களா? அப்புறம் எங்கே கடவுள்? எங்கே ஒழுக்கம்? எங்கே ஜீவகாருண்யம்? எங்கே அன்பு? அன்பு என்பது என்ன?

அன்பு என்றால் குழந்தையை முத்தம் கொடுத்தால் போதுமா? பெண்டாட்டியை முத்தம் கொடுத்தால் போதுமா? மற்ற ஜீவன்களிடத்திலே எப்படி நடந்துகொள்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்துத் தானே அன்பே தவிர மன்னிக்கணும்... அன்பு என்பது என்ன? ஜீவகாருண்யம் என்பது என்ன? மற்ற ஜீவன்களிடத்திலே நாம் அன்பாயிருக்க வேண்டுமென்கிறதென்ன? எந்த ஜீவன்களிடத்திலே அன்பாயிருக்கிறோம்?

சும்மா ஒரு ஏறும்பை நசுக்காதே என்றால் போதுமா? இல்லையென்றால் என்னமோ சொல்லுவார்களே! வீதியிலே போகிற ஏறும்புக்கு கொஞ்சம் குறுணையைப் (நொய்யரிசி) போட்டுவிட்டு மாவைப் போட்டுக் கொண்டே போனால் போதுமா? திருடுகிறது புரட்டு பண்ணுகிறது, அக்கிரமம் பண்ணுகிறது, ஏராளமான ஜீவன்களைக் கொண்டு சாப்பிடறது. ஆனால் பேசுவது ஜீவகாருண்யம் அன்பு எல்லாம்!

இந்த சென்னையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்! ஒரு நாளைக்கு 10,000 ஆடாவது சாகுமே! 500 மாடு சாகுமே! ஒரு கோடி மீன்கள் சாகுமே! கடவுள் இருக்கிறாரென்று நினைக்கிறாயா என்று நான் கேட்கிறேன். அவராலே உற்பத்திப் பண்ணப்பட்ட இந்த ஜீவன்கள் நம்மைப் போலத்தான் அது என்று அப்படின்னு நினைக்கிறோமா என்று கேட்கிறேன்.

மற்றவரை ஏய்த்துப் பிழைக்கவே மதம்

ஏதோ இதெல்லாம் சில பேருடைய பெருமைக்கு, சில பேருடைய நலனுக்கு மற்றவனை ஏய்த்துப் பிழைக்கிற வாழ்க்கை வசதிக்கு இப்படியெல்லாம் கொண்டு வந்து அதைப் புகுத்தி விட்டார்களே தவிர, மதத்தையோ கடவுளையோ தர்மங்களுையோ உண்டாக்கினவர்கள் மனிதர்களுடைய நன்மைக்காக என்று சொல்வது கொஞ்சம் கூட பொருத்தமில்லை. அவர்கள் அறிவாளிகளாயிருந்தால், அவர்கள் காரியத்தினுடைய பலன் என்ன என்று பார்த்தால்தானே அவர்கள் அறிவாளிகளாவார்கள்? வாயினாலே சொல்லிவிட்டால் போதுமா? அதிலே பலனில்லாமல் நேர் விரோதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிற போது யாரும் சொல்லிவிடுவார்கள்.

கடவுளைப் பற்றி நேற்று பெங்களூரிலே ஒருத்தர் என்னை வந்து கேட்டார். ரொம்ப வேடிக்கையாக, என்னவோ ரொம்ப என்கிட்ட வாதம் பண்ண வந்த மாதிரியாக 'உங்ககிட்டேதான் நான் வந்தேன்' என்றார். என்ன என்றேன். ஒரு சங்கதி, கடவுளிருக்கா? இல்லையான்னு கேட்கிறதுக்காக வந்தேனென்றார். ஏம்பா! உனக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்கா முதலிலே அதைச் சொல்லு என்றேன். இருக்கிறதென்றார். கடவுள் நம்பிக்கை உனக்கிருந்தா இருக்கிறதா இல்லையான்னு இன்னொருத்தனை போய் கேட்பானேன்? உனக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்குமானால் என்னை வந்து எதுக்காக அய்யா நீர் கேட்கிறீர்

என்றேன். எந்தப் பைத்தியக்காரனாவது வந்து சூரியனை இருக்கிறானா இல்லையான்னு கேட்கிறானா?

சந்திரனை இருக்கிறானா இல்லையா என்று வந்து கேட்கிறானா? இதெல்லாம் கடவுளாலே உண்டாக்கப்பட்டதிலே ஒன்று. அடிப்படையான அந்தக் கடவுள் இருக்கிறாரா இல்லையா என்று கேட்கிற நிலைமை வந்துவிட்டது என்றால், இருந்தால் இந்தக் கேள்வி கேட்கும் நிலை வந்திருக்குமா? என்னவோ நினைத்துக்கொண்டு வந்தார்! சொன்னேன். எல்லோருக்கும் வேடிக்கை! சிரித்தார்கள்!!

எங்கும் கடவுள் பிரச்சாரமே!

அது மாதிரி நம்ம ஜனங்கள், நம்ம கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், நம்ம மதப்பற்று உள்ளவர்கள் - அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்றால், கடவுள் பிரச்சாரம்தான் - கடவுள் இருக்கிறார். கடவுள் இருக்கிறதை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேணும் - இதே பிரச்சாரம் தான்! மதத்தைபற்றிச் சொல்லணும், மதத்தைப் பற்றி மக்களுக்கு விளக்கணும். இதுதான் பிரச்சாரமென்றால் இது ஏற்பட்டு வருஷக்கணக்காகிவிட்டது. இன்றைக்கு வந்து கடவுளையும், மதத்தையும் மக்களுக்கெடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் வந்துவிட்ட தென்றால் அதற்கு எவ்வளவு பலமிருக்கும்? அதற்கு எவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது?

வீண் கற்பனைகளே!

ஆகவே, வீண் கற்பனை; கற்பனையைப் பற்றிக்கூட நமக்குக் கவலையில்லை. இந்தக் கற்பனையே வாழ்வின் வளர்ச்சியைக் கெடுக்கிறது! எந்த அளவிலே கெடுத்து இருக்குதென்கிறீர்கள்? வெளிநாட்டுக் கடவுளையும் வெளிநாட்டு மதத்தையும் வெளிநாட்டு மக்கள் கடவுள் மதத்தைப் பற்றி நடந்து கொள்கிறதையும் உங்கள் நாட்டு உங்கள் என்று சொன்னேனே மன்னிக்கணும்; நம்ம நாட்டு கடவுளுக்கும் நம்ம நாட்டு மதத்துக்கும் நம்ம நாட்டு மக்கள் நடந்து கொள்ளும் தன்மைக்கும் நம்பிக்கைக்கும் எவ்வளவு வேறுபாடு? மற்றவர்கள் எவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறார்கள்? நாம் எவ்வளவு கீழே இருக்கிறோம்.

பொது அறிவு வளர்ந்துள்ளதா?

நாம் பெரிய மேதாவிகளாக இருக்கலாம்; படித்தவர்களாக புலவர்களாக, டாக்டர்களாக இன்னும் எவ்வளவோ பெரியவர்களாக அறிஞர்களாய் எல்லாம் நாம் இருக்கலாம். அது அந்தக் காரியத்திலே பொது அறிவிலே வளர்ச்சியிலே நாம் எங்கிருக்கிறோம்?

அவன் ஒரு கடவுளென்கிறான். நாம் ஆயிரங் கடவுளென்கிறோம். நாம் ஆயிரம் கடவுளுக்கும் செலவு செய்கிறோம்! நாம் ஆயிரங் கடவுளுக்கும் பெண்டு பிள்ளை, நாலு வேளை, அஞ்சு வேளை கல்யாணம் பன்றது இவ்வளவும் செய்திருக்கிறோம். இந்தக் கடவுள் நம்மை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தி இருக்கிறது?

பக்கத்திலிருக்கிற அவன் மதமும், கடவுளும் அவனை எவ்வளவு வளர்த்திருக்கிறது? பொதுவாக அறிவு என்று இருக்குமானால் அதைச் சிந்தித்தாலே போதுமே? நமக்கு இதில் ஏதாவது பலன் உண்டா நாட்டுக்கு இது ஏதாவது பலன் கொடுத்திருக்கிறதா? மனித சமுதாயத்திற்கு ஏதாவது வளர்ச்சிக்கு வகை பண்ணிறதா? இல்லையே! இதையெல்லாம் மாயை என்கிறான்; இதையெல்லாம் சும்மா விளையாட்டு என்கிறான்! கடவுள்தான் காரியம் என்கிறான்! கடவுள் மூலமாக மதம், சாஸ்திர சம்பிரதாய மூலமாக நம்மை மடையனாக்குவதற்கு எவ்வளவோ தந்திரங்களையெல்லாஞ் சொல்லி எத்தனையோ கடவுளையெல்லாம் உண்டாக்கிவிடுகிறான்.

மனிதனுக்கு எதெது ஆசையோ அதற்கெல்லாம் ஒவ்வொரு கடவுள். அந்தக் கடவுளைக் கும்பிட்டால் போதும் அந்த ஆசை நிறைவேறும். அப்படித் திருப்பிவிட்டு விடுகிறான். படிக்கணும்! படிக்கிறதுக்கு ஒரு கடவுள். பணஞ் சேரணும் பணத்துக்கொரு கடவுள் பலன் வரணும், இன்னொருத்தனை உதைக்கணும், சண்டைக்குப் போகணும், போக்கிரித்தனம் பண்ணணும் அதற்கொரு கடவுள். அதைக் கும்பிட்டா அந்த உணர்ச்சியெல்லாம் வந்துவிடுமென்கின்றான். அத்தனையையும் கும்பிடுகிறோம்! படிப்பு எங்கே வந்தது. எங்கோ சில பேருக்கு படிப்பு வந்தவரே தவிர மற்றவர்களுக்குக்கெல்லாம் எங்கே வந்தது. எங்கே படிப்பு வந்தது? கேட்கிறேன், புத்தகம் காலில் விழுந்துவிட்டால் விழுந்து கும்பிடுகிறான், கண்ணிலே ஒத்திக் கொள்கிறான். சும்மா

துண்டுக் கடுதாசி காலிலே பட்டாலே தொட்டுக் கும்பிடு என்கிறான். பள்ளிக்கூடத்துப் பையன் அதையெல்லாம் பண்ணுகிறான். என்ன என்றால் அது சரஸ்வதி என்கிறான்! வீடு தவறாமல் சரஸ்வதி படம்! கடை தவறாது லட்சுமி, சரஸ்வதி படம்! வருஷத்துக்கு இரண்டு தடவை மூன்று தடவை சரஸ்வதி பூஜை வெங்காயம் அது இது! அவ்வளவு பற்று நமக்கு மத சம்பிரதாயத்திலே! என்ன செய்ய முடிந்தது? காமராசர் பதவிக்கு வரும் வரைக்கும் 100க்கு 10 பேர்தான் படிச்சிருந்தாங்க! அது வரைக்கும் பார்ப்பானைக் காக்கின்ற பெரும்மானெல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தை மூடுவதிலேயே உஷாராயிந்தார்கள்! படிப்பை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மக்களுக்கு மட்டந்தட்ட வேண்டுமோ அதிலேயே கவலையாய் அதற்கேற்ற திட்டத்துடனேயே இருந்தாங்க. அவர்களாலே அது அவ்வளவு முடியவில்லை என்றாலும் பொதுவாக 100க்கு 10 பேருக்கு மேலே படிக்கவில்லையே நாம்!

படிப்புக்கு தனிக் கடவுள் இருந்தும் பலன் என்ன?

வீட்டுக்கு வீடு சரஸ்வதி படத்தை வைத்துக் கொண்டோம், பரீட்சைக்குப் போகிற பையன் படிக்கிறது கொஞ்சம்; சரஸ்வதியைக் கும்பிடுகிறது நிறைய இருக்கும். அவ்வளவு எல்லாம் பண்ணியும் பலனென்ன கண்டோம்? அதே சரஸ்வதி இல்லாத மேல்நாடு நாம் எது காலில்பட்டால் தொட்டுக் கண்ணிலே ஒத்திக் கொண்டு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிற மாதிரி செய்கிறோமோ அந்தக் காகிதத்தை மேல்நாட்டுக்காரன் வெளிக்குப் போகிற போது கையில் எடுத்துக் கொண்டு போய் துடைத்து எறிகிறான்! அவனை 100க்கு 100 பேரையும் படித்து வைத்துவிட்டது அந்த சரஸ்வதி; வெளிக்குப் போய் துடைத்துப் போட்டதற்குப் பலன். இவன் கண்ணிலேயே ஒத்திக் கொண்டதற்குப் பலன் 100க்கு 10 பேரைத்தான் படிக்க வைத்திருக்கிறது. அதுவும் எல்லோரையும் படிக்கவைக்கவில்லை. எதுவோ சில பணங்காசு இருக்கிறவன் மேல் ஜாதிக்காரன் அவன்களோடுதான் நிறுத்திக் கொண்டது. என்ன இந்தக் கடவுள் நம்மைக் காப்பாற்று கிறது? அந்தமத நம்பிக்கை எங்கே நமக்கு வலுவூட்டுகிறது? இவையெல்லாம் மடையனாவதற்குப் பயன்படுகிறதே தவிர வளர்ச்சியடைவதற்குப் பயன்படுகிறதா?

மடமையைத்தான் நம்ப வேண்டுமாம்

ஆகவே, வெறும் மடமைதான் மதம்! இயற்கைக்கு விரோதமான காரியங்களை நம்பவேண்டும் அப்போதுதான் மனிதன் முட்டாளாவான் சட்டென்று! நியாயம் பேசி, நாணயம் பேசி விஞ்ஞானம் பேசி அதற்குக் காரண காரியத்திலே தலையிட்டானென்றால் அது மதத்துக்கு விரோதம்! நம்முடைய மத சம்பிரதாயமான நூல்களை நீங்கள் பார்த்தீர்களானால் தெரியும். நிறைய புளுகியிருப்பான், அசிங்கம் ஆபாசம் நிறைய இருக்கும். கடைசிப் பக்கத்திலே எழுதுவான்; எவன் ஒருவன் அதில் சந்தேகப்பட்டானோ அவன் மாத்திரமல்ல, அவன் இத்தனை ஜென்மத்திற்கும் நாசமாய்ப் போய் விடுவானென்று! சந்தேகப்பட்டது, இதை நம்பாதது குற்றம்.எவன் ஒருவன் இதைத் தன் அறிவைக் கொண்டு தர்க்கம் பண்ணினானோ அவன் நரகத்திற்குப் போய்விடுவான். அதுகூட இல்லை. பழைய காலத்தை நினைத்துக்கொள் அரசனையே விரட்டவேண்டியது. நாட்டைவிட்டு ஒழித்துக்கட்ட வேண்டியது. மதத்துக்கு விரோதமாக சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமாக பெரியோர்களாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட மதக் கொள்கைகளுக்கு மத தர்மங்களுக்கு விரோதமாக எவன் பேசினாலும் அவனை அரசன் தண்டிக்க வேண்டியது. அவ்வளவு பத்திரப்படுத்திக் காப்பாற்றி நம் நிலை என்னாயிற்று?

மதம் அறிவைக் கெடுப்பதற்கே ஏற்பட்டது

ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், மதமென்றால் அறிவைக் கெடுக்கிறது, மதம் என்றால் இயற்கை அறிவைக் கெடுக்கிறது. இயற்கைக்கு விரோதம். வளர்ச்சியைத் தடை பண்ணுகிறது. உதாரணமாக அய், மனிதன் முன்னாலே போகிறதை வளருவதைக் கெடுக்கிறது அதுதான் நம் நாட்டிலே மக்களைப் பிற்போக்காள ராக்கிவிட்டு பாடுபடாமல் வயிறு வளர்த்து வாழவேண்டுமென்கிற கூட்டத்தாருக்கு உதவி பண்ணிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. இதுவரைக்கும் அதுகளிலே கொஞ்சம் கைவைக்கப் போய்த்தான் நமக்குக் கொஞ்சம் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது இல்லாது இருந்தால் கஷ்டம் ஏண்டா படிக்கவில்லை என்றால் அதெல்லாம் தலையிலே எழுதியிருக்குங்க என்று கூறி அப்படியே நம்பினான்!

அதுவரைக்கும் இருந்தவன் சரியாகப் படிப்புக் கொடுக்க வில்லை இப்போது வந்தவர் காமராசர் கேட்டார்; எவனடா தலையிலே எழுதினவன்? இங்கு வாடா நான் அழித்து எழுதுகிறேன் போ என்று சொல்லிவிட்டாரே! வளருகிறான் அவன். ஏனடா இப்படி இருக்கிறான்? அதெல்லாம் முன்ஜென்ம கர்ம பலனுங்க அப்புறம்? நேரு சொன்னார்; ‘யாரடா சொன்னது முன் ஜென்மமென்று இங்குவாடா! நான் இந்த ஜன்மத்திலே மாற்றி எழுதுகிறேன் நீ போய் அந்த வேலையைப் பார், இந்த வேலையைச் செய்’ என்றார்.

சீர்திருத்தக்காரனே காரியவாதி

ஆகவே, மதத்தையும் கடவுளையும் மத சம்பிரதாயமான கொள்கைகளையும் எவனொருத்தன் அவற்றை வெறுத்தானோ எவனொருத்தன் மக்களிடையேயிருந்து இந்த மூடநம்பிக்கைகளையெல்லாம் மாற்றவேண்டுமென்று நினைத்தானோ, அவனாலேதான் நாட்டுக்கு நன்மை விளைகிறது. நாளைக்கு விளைந்தாலும் அப்படிப் பட்ட எண்ணத்தினாலேதான் வளர முடியுமே தவிர மதப்படி, கடவுள் செயல்படி என்கிறவனாலே ஒரு காரியமும் ஆகாது. சீழேதான் போகும்.

மனித ஆயுளும் நீடிக்கவில்லை

நம் நாட்டை நீங்க எடுத்துக் கொண்டால்கூட, வெளிநாட்டுக்காரனெல்லாம் சுமார் 30, 40 வருஷங்களிலிருந்தே அவர்கள் நாட்டு சராசரி வயது 60, 70, 75 இப்படி வந்துவிட்டது! 40 வருஷத்துக்கு முன்பே சராசரி வயது 60 இருந்திருக்கிறது சில நாடுகளிலே! இன்றைக்கு இந்த நாடுகளிலே 73, 74 வயது. (m0iRAÑi)சராசரி என்று சொல்வார்களே அந்தச் சராசரி அந்தச் சராசரி நம் நாட்டிலே மதங்களுக்கும், கடவுளுக்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் ஆதிக்கமிருந்த காலத்திலே குறைந்தது ஒரு 10, 12 வருஷங்களுக்கு முன்பே கணக்குப் பார்த்தா நம்முடைய சராசரி வயது 32. இன்றைக்கு நம்ம சராசரி வயது 62 லேயே 47 வருஷம் 5 மாதம். இப்ப இன்னொரு வயது கூடியிருக்குமென்று நினைக்கிறேன் என்றால், ஏன் எமன் அதுவரைக்கும் ஆட்டம் போட்டான்? இப்போது இவர்கள் வந்து அதற்கப்புறம் எமன் போய் ஒளிந்து கொண்டானா? இல்லை விட்டுட்டுப் போய் விடுகிறானா மக்களை? யார் மதப்படி நடக்கவில்லை? அந்தந்த

நேரப்படி கடவுளுக்கு சாப்பாடு, அந்தந்த நேரப்படி கலியாணங்கள், அந்தந்தநேரப்படி உற்சவங்கள், அந்தந்த கால நேரப்படி இறைவனுடைய திருவிளையாடல் சம்பந்தமான பண்டிகைகள் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டுதான் வந்தோம். மனிதன் எங்கே வளர்ந்தான்? மனிதன் வளர்ச்சிக்கு அது எந்த அளவுக்கு உதவி பண்ணியது?

ஏமாற்றும் தந்திரப் பேச்சுகள்

இப்படியேதான் வாழ்விலே பல ரொம்ப விவகாரத்திலே பேச்சிலே கெட்டிக்காரராய் இருந்து மக்களை ஏய்க்கிறார்கள். அதுவும் அந்த ஏய்க்கிற தன்மை மற்ற மக்கள் மடையர்களாக இருக்கிறதால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். என்ன பேசுகிறது? அய்யா! இப்ப ஒரு கூட்டம் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் பேசிக்கொள்வது கடவுள் பக்தர்கள். அவர்கள் கடவுள் எங்கே காட்டு என்று கேட்கிறார்கள். அப்படின்னு இவரு கேட்கிறது. அந்த மேதாவி பதில் சொல்லுகிறது. கடவுளைக் காட்டு என்கிறானா? அவனைக் கேள், உன் முதுகு எங்கே காட்டு என்று கேள்! முதுகு உன் கண்ணுக்குத் தெரியுதா என்று கேள். இதைத்தான் சமாதானம் சொல்லி அனுப்புகிறார்கள். அவன் அங்கிருந்து வருகிறான்! இந்த மாதிரி கேட்டாரையா அவர் என்று கூறுகிறார். மறுபடியும் அவர் கிட்டே போய், என்னய்யா சொன்னீர்கள் என்றால், உன் முதுகு எங்கே காட்டென்பார், முதுகிலே ஒன்று கொடு பளீரென்று. எங்கே அடித்தேன் என்று கேள். முதுகிலே அடித்தாய் என்பான் சரியாய்ப் போச்சு, தெரிஞ்சுதா இப்போ முதுகு எங்கிருக்கிறதென்று? என்று கேட்டு விட்டு வா என்றேன். இந்த மாதிரி தந்திரமான காரியங்களிலே மக்களை ஏய்க்கிறார்கள்.

கற்சிலையும் காகித நோட்டும்

கல்லைக் கடவுளென்று சொல்லலாமா என்று போய்க் கேட்டானாம் ஒரு பெரிய ஆம். மக்களாலே பாராட்டப்பட்டவர் அப்படியா? அவன் அப்படி சொல்கிறானா? சரி அவனிடம் போய்ச் சொல்லு; கல்லில் கடவுளில்லை வெறுங்கல்லுதான்னு சொல்கிறாயே ஒரு நூறு ரூபாய் நோட்டு எடுத்துக் கொண்டு போய்க் காட்டு இது கடுதாசி ஆச்சே, இதை ஏன் நூறு ரூபா நோட்டு என்கிறாய்? இதுவும் கடுதாசி அதுவும் கடுதாசி! இதை

ஏன் மடியிலே பத்திரமாக வைத்திருக்கிறாய்? அதே மாதிரி போய்ச் சொல்லு. இதுவுங்கல்லு அதுவுங்கல்லு இதை ஏன் கும்பிடுகிறேன் என்றால் இது நூறு ரூபாய் நோட்டு மாதிரி என்று சொல்லு என்றார். அவன் அங்கிருந்து வருகிறான், அய்யா அவர் நூறு ரூபாய் நோட்டு மாதிரின்று சொன்னார் என்கிறார் சரி! அந்த 100 ரூபா நோட்டைக் கொடுத்து பாங்கியிலே கேளு 100 ரூபா கொடுப்பான். கல்லைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து கேளு, என்ன கொடுப்பான் என்று பார்க்கலாம்! சும்மா முத்திரை போட்டதனாலேதானே அதுக்கு மரியாதை வந்துவிட்டது? கல்லிலே உருவமடிச்சா மரியாதை வருகிறது அப்படி என்கிறார். இப்படி மக்களிடையிலே விஷமப் பிரச்சாரம் மனதாரத் தெரிந்த குறும்புப் பிரச்சாரம் செய்து மக்களை எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் அறிவைப் பயன்படாமல் செய்ய முயற்சியெடுக்க வேண்டுமோ நம் நாட்டிலே அவ்வளவு தூரம் முயற்சி இருக்கிறது.

கல்லா கடவுளா?

சிதம்பரத்திலே நான் பேசிக் கொண்டே இருந்தேன். என்னுடைய பழைய காங்கிரசிலே கூட ஒத்துழைத்தவர், எனக்கு உதவியாக இருந்தவர் அவர் 'நாயக்கரே! என்ன உங்கள் புத்தி இப்படிப் போய்விட்டது?' அப்படி என்றார்! அங்கே நான் பேசினேன், இப்படி கடவுளுக்காக பணம்; நேரத்தை நாசமாக்குகிறீர்களே என்று. அதற்கு அவர் உங்கள் புத்தி இப்படிப் போய் விட்டதே என்றார். நான் என்னப்பா அப்படிப் போய்விட்டது என்றேன். என்னங்க சாமியைக் கல்லு என்கிறீர்களே! நீங்களா அதை சொல்லத் தகுந்தது என்றார் 'இப்ப என்னப்பா கெட்டுப் போச்சு? பாரேன் உனக்குக் காட்டுகிறேன் அது கல்லா இல்லை வேறு என்ன என்று உனக்கு? வா போகலாம்' என்றார். எல்லோரும் சிரித்தார்கள். அப்படிச் சொன்ன உடனேயே சட்டென்று நான் எழுந்திருந்து வாப்பா போகலாம் நான் காட்டுகிறேன். கல்லா, அல்லது என்ன என்று நீயேதான் சொல்லேன் என்றேன். பக்கத்திலே ஒரு பத்திரிகை நிருபர். வாண்ணு கூப்பிட்டவுடனே, எல்லோரும் சிரித்ததும் விழிக்கிறார். அவர் பதில் சொல்லுகிறார். அது கல் என்றாலும் அதற்கு மந்திரசக்தி ஏற்றியிருக்கிறது தெரியுமா என்றார். என்னப்பா என்றேன், அது கல்லாத்தானிருந்து இப்போ மந்திர சக்தி ஏற்றியவுடன் கடவுளாகப் போய்விட்டது என்று கூறினார்.

மந்திரத்தின் மகிமை மனிதனிடம் செல்லாததேன்?

அடே அப்பா! கல்லுக்கு மந்திர சக்தி ஏற்றி அதைக் கடவுளாக்குகிற சக்தி உன் மந்திரத்திற்கு இருக்கிறதென்றால், இந்த மனிதனை மனிதனாக்கி, அதைத் தொடுவதற்கு ஒரு உரிமை வாங்கிக் கொடேன். பார்க்கலாம் அந்த மந்திர சக்தியினால்! கல்லு அதற்கு ஒன்றுமே கிடையாது. அதையே உன் மந்திரசக்தி இவ்வளவு வேலைபண்ணி கடவுளாக்கிவிட்டதென்றால், இவன் மனிதன், இவனுக்கு எல்லா சக்தியும் இருக்கிறது. இவனுக்கு ஏற்று அந்த மந்திர சக்தியை அதைத் தொடச் சொல்லு பார்க்கலாமென்றால், இதெல்லாம் விதண்டாவாதம் என்று கூறிவிட்டுப் போய்விட்டார். அவ்வளவுதான் அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியும். சாதாரண மக்களை சுலபமாய் ஏய்த்துவிட முடியும்.

சாதியின் அவசியம் என்ன?

இப்போது 4, 5 மாதத்திற்கு முன்னே ஒரு பெரியவர் சென்னை நகரத்திலே பேசுகிறபோது இந்தக் காலத்து மக்கள், சாதி இல்லை என்று பேச வந்துவிட்டார்கள்; என்ன அக்கிரமம்! அட பாவமே இந்த நாய்களிலே எடுத்துக்கொள்; ஒன்று புல்டாக்; ஒன்று அல்சேஷன்; ஒன்று நாட்டு நாய், ஒன்று கோம்பை நாய், ஒன்று ராஜபாளையம் என்று நாய்களிலே இவ்வளவு இருக்கிறபோது மனிதனிலே இருக்க முடியாதா? அது தெரிய வில்லை அவர்களுக்கு பெரியவர்கள் தெரியாமலா செய்தார்கள் என்று சமாதானம் சொல்கிறார் அவர்! அவரும் பெரியவர்தான், உள்ளபடியே அதை அவர் எடுத்துக் கொண்டார். ஜாதி இல்லை என்கிறீர்களே நாயிலே இவ்வளவு இருக்கிறபோது அப்புறம் மனிதனிலே இருப்பதிலே என்ன அதிசயம் என்றார்!

அடே! நாயிலே இத்தனை ஜாதி என்றால் அத்தனை ஜாதியையும் இங்கு கொண்டுவந்து வைக்க முடியும், எவனையும் பார்த்து இது என்ன ஜாதி என்று காட்டு என்றாலும் காட்டுவான். புல்டாக்கைக் காட்டு என்றால் காட்டுவான். அல்சேஷனைக் காட்டு என்றால் காட்டுவான். கோம்பையைக் காட்டுண்ணா காட்டுவான். ஆனால் எல்லா ஜாதி மனிதனையும் நிறுத்திக் கேளேன். இதில் எவன் மேல் ஜாதி? எவன் கீழ் ஜாதி? இதிலே எவன் பார்ப்பான்? எவன் பறையன்? எவன் பறைச்சி? என்று எவனாவது ஒரு சாயபுவையோ, ஒரு வெள்ளைக்காரனையோ கொண்டு கண்டுபிடித்துச் சொல்லச் சொல்லேன் பார்ப்போம்.

ஆகவே ஜாதி என்றால் அதற்கு ஒரு அடையாளம் இருந்ததால்தானே அவன் சொன்னான். இவன் சும்மா அடையாளம் வேண்டியதில்லை, பிடித்ததே சரி என்றால் எப்படி ஒத்துக்கொள்ள முடியும்? இந்த மாதிரியாக நம் ஜனங்களுடைய ஜாதிப் பிரிவுகள் இதெல்லாம் உண்மையான சம்பவங்கள். வெறும் விளையாட்டாகச் சொன்னதில்லை. விளையாட்டாக ஆயிரஞ் சொல்லலாம். இது உண்மை இப்படி நிறைய நம் மக்களுடைய அறிவு; மடமையைப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி பேசி, மேலே போகிறதற்கில்லாமல் மட்டந்தட்டுவதற்கே பயன்படுகிறது.

மதம் எதற்காக வேண்டும் ?

என்னத்துக்காக வேணும் மதம்? முதலிலே அதைச் சொல்லணும். ஒருமனிதனுக்கு மதம் என்னத்திற்காக வேணும்? எதற்காகப் போய் சாஸ்திரத்தைப் பார்க்கணும்? எதற்காகப் பெரியவர்கள் சொன்னது என்கிறதைக் கவனிக்கணும்? அதைச் சிந்திக்கணும்? நாம் யார்? அவர்கள் யார்? அது எப்போது சொல்லப்பட்டது? நாம் எங்கே இருக்கிறோம்? அவர்களுடைய சாதி யோக்கியதை அறிவெல்லாம் எப்படி அன்றைக்குப் பயன்பட்டது? இன்றைக்கு மனித சமுதாயத்திலே சக்தி, அறிவு, தன்மை தரமெல்லாமெவ்வளவு? இவர்கள் வாழ்க்கைக்கு அதை எடுத்துக்கொள்ள வேணுமென்றால் எப்படி முடியும்? இதை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதாயிருந்தால் மற்ற நாடுகளைப் பார். அந்தக் காலத்திலே மற்ற மக்கள் எப்படியிருந்தார்கள்? இன்றைக்கு எப்படி இருப்பார்கள்? அந்தக் காலத்தில் பழக்கம் எப்படி இருந்தது? இன்றைக்கு எப்படி இருப்பார்கள்? அவற்றைச் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால்தான் மனிதன் பயன்படுவானே தவிர, மனிதனுடைய எண்ணங்களும் மதங்களும் வேறு என்ன?

முன்னோர்கள் கண்டது சக்கிமுக்கிக் கல்தானே!

மனிதன், கடவுள் இருக்கிற காலத்திலேயே, மதங்கள் இருக்கிற காலத்திலே, பெரிய மற்ற ரிஷிகள், முனிவர்கள், மகான்கள், மகாத்மாக்கள் இருக்கிற காலத்திலே மனிதனுக்கு விளக்கென்ன? நெருப்பென்ன? சொல்லுங்களேன். சக்கி முக்கிக் கல்லைத் தேய்த்துத் தான் சுருட்டுப் பிடிப்பான். விளக்கு பற்ற வைக்கிறவன் விளக்கு பற்றவைப்பான். அப்புறம் அடுப்பு மூட்டுகிறவன் அடுப்புமூட்டுவான். இப்ப என்ன மனிதனுக்கு விளக்கு? அப்ப ரொம்பக் கற்று கண்டுபிடித்தவன், பெரிய

விஞ்ஞானி, ஒரு விளக்கு பண்ணி எண்ணையை ஊற்றி, அதிலே திரியைப் போட்டு நெருப்பைப் பற்ற வைத்தவன். அவ்வளவுதான் முடிந்தது.

கடவுள் ஏன் விளக்கை உண்டாக்கவில்லை?

அப்போது என்ன கடவுள் இல்லை என்கிறீர்களா? பெரியவர்கள் இல்லை என்கிறீர்களா? அப்போ மதமில்லையா? தர்மமில்லையா? சாஸ்திரமில்லையா? எல்லாந்தானே இருந்தது. இன்னும் மனிதனுக்கு மேற்பட்ட சக்தி உடைய பெரியவர்களாகத் தானே இருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் ஏன் சக்தி முக்கிக் கல்லோடு, மண் விளக்கோடு இருந்தார்கள்? இப்படி அவர்கள் ஒருத்தரும் நம்ம கண்ணுக்குத் தெரிகிறதில்லை; ஒரு பெரியவர்களும் இப்போது கிடையாது.

விஞ்ஞான அறிவை தந்ததா மதம்?

எங்கோ பொத்தானை அழுத்தினா எங்கோ ஆயிரம் விளக்கு வருதே. அதை என்ன மதம் உண்டாக்கிற்றா? கடவுள் உண்டாக்கினாரா? சாஸ்திரங்களிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப் பட்டதா? அறிவைப் பயன்படுத்துவதிலே ஏற்பட்ட மாற்றந்தானே! அந்த அறிவுக்கே கட்டைபோட்டு விட்டால் மனிதன் எப்படி வளருவான்? மதத்துக்கு வேலை, அறிவுக்குக் கட்டை போடுவதைத் தவிர வேறு வேலை ஏதாவது இருக்கிறதா?

மதம் மயக்கும் மருந்து

ஆதனாலே மதம் என்கிறது, மேல் நாட்டுக்காரன் சொன்னான் அபினி என்று. அறிவைக் கெடுக்கும்படியான ஒரு போதை வஸ்து என்று. அதற்கேற்றாற்போல் நம் நாட்டிலே மதம் மனிதனுடைய அறிவைத் தடை பண்ணுகிறது. வளர்ச்சியைத் தடை பண்ணுகிறது. சிந்தனையைத் தடை பண்ணுகிறது. அதன்படிக்கு நடந்தால் தான் நன்மை, நடக்காவிட்டால் தீமை என்று ஒரு அநாவசியமான ஒரு பயத்தை உண்டாக்கி முன்னேற்றத்தைத் தடை பண்ணுகிறான்.

மதத்தின் மூலம் மனிதன் அறிவது என்ன உள்ளது?

இத்தனைக்கும் மனிதன் மதத்திலேயிருந்து தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய சங்கதி ஒன்றுமே கிடையாது. மனிதனுடைய

வாழ்க்கைக்கு மனிதனுடைய வளர்ச்சிக்கு, சுற்றுச் சார்பு உலகம் இருக்கிறநிலைமைக்கு மதத்திலே இருந்து தெரிந்து நம் வாழ்வையோ, சுற்றுச்சார்பு தன்மையையோ வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய சங்கதி மதம் என்கிறதிலே ஒன்றுமே இல்லை. நம்மைப் பொறுத்தவரைக்கும், நாமெல்லாம் தமிழர்கள். இந்த நாடு தமிழ்நாடு, தமிழருக்கு மதமேயில்லை. நமக்கு மதமேயில்லை. நமக்கு மதமேயில்லை ஏன்? அந்தச் சொல்லே நம் சொல் அல்ல. அது நம் நாட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சாதனமல்ல. எங்கிருந்தோ வந்த கதைகளோடு, ஏதோ குப்பைக் கூளங்களோடு இருந்திருந்ததால் நமக்கொரு சொல் வேண்டுமே மதமிண்ணு! வேண்டாமா?

சமயமும் மதமும்

சொல்லுவார்கள், நமக்கொரு சொல்லிருக்குது; சமய மென்பார்கள், சமயம் நம் சொல் அல்ல; தமிழல்ல; வேறு சொல். தமிழ் தலைவருக்குத் தெரியும், தமிழிலே பழைய இலக்கியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஒன்றிலேகூட மதம் என்ற சொல்லே இருக்காது. அதெல்லாம் அப்புறம் புகுத்தப்பட்டது. அப்புறம் என்னென்னமோ நெறி, கோள் என்பான், அதெல்லாம் உண்டாக்கினதுதானே தவிர மதம் என்ற சொல்கிற தன்மையிலே மதமென்று ஒன்று இல்லவே இல்லை.

நமது ஒழுக்க நூல் குறளே

இரண்டாவது, நமக்கு இந்த சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம், தர்ம மென்று பேசிக் கொள்கிறோமே; அப்படி ஒன்றுகூட கிடையாது நமக்கு. நமக்கு ஏதாவது ஒரு ஒழுக்க நூல் சமய நூல் இருந்தால் அது வம்ஸவர் இயற்றிய குறம்தான் பாராட்டத்தக்கது. அதிலே இப்போது கொஞ்சந்தான் படிக்கலாம். பயன்படத்தக்கது. அவ்வளவு தான் இருக்கிறதே தவிர நமக்குப் பயன்படத் தகுந்தது முற்றிலும் ஒன்றுமே இல்லை.

இந்துமதம் என்பது புரட்டு

எல்லாவற்றையும்விட ரொம்ப கசப்பான புரட்டு ‘இந்து மதம்’ என்று சொல்வது! ஒரு அறிஞனும், இன்றையவரை இந்து மதமென்று ஒரு மதமிருக்கிறதாக ஒத்துக்கொள்ளவேயில்லை! பெரிய மதத்துக்காகவே அவதாரம் எடுத்த சங்கராச்சாரியார் சுவாமிகள் முதற்கொண்டு ‘இந்து மதம்’ என்று ஒரு மதமிருக்கிற தென்று சொல்லவேயில்லை. வேறு எங்கேயும் காணோம். நமக்கும்

ஏராளமான இலக்கியங்கள் வண்டி வண்டியாக இருக்கின்றன ஒன்றிலே கூட ‘இந்து மதம்’ என்ற வார்த்தையே கிடையாது. ஒன்றிலேகூட இந்து மதமென்றால் என்ன என்ற விளக்கமும் கிடையாது. ஒன்றிலேகூடஇந்து மதமென்றால் அதற்கு தலைவர் யார்? அதற்கு வயதென்ன? அதன் கொள்கை என்ன? யாராவது சொல்லட்டுமே! சும்மா மக்களுடைய மடமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் அறிவு வளரவிடாமல் இருக்கவேண்டிய தடைகளைப் போட்டுக்கொண்டு இந்துமதம்; மதம் பெரிது மதத்துக்காக உயிரைவிடலாம் என்றால்!

இந்து மதத்துக்கு ஆதாரமுண்டா?

என்ன இந்துமதமென்றால்? இஸ்லாம் மதமென்ன வென்றால் மொட்டை அடித்துக் கொள்ள வேணுமென்பான். எப்போ வந்தது என்றால் 1946 வருஷமென்பான். யாருடா தலைவனென்றால் எங்கள் நபிகள் நாயகம் என்பான். என்னடா ஆதாரம் என்றால் சட்டென்று எடுத்துக் கொடுப்பான் தங்களுடைய குரானை!

நீங்கள் இந்து மத ஆதாரம் கேட்டால் வெங்காயத்தைத் தானே கொடுப்பான். எதைக் கொடுப்பான்? என்ன வயது? என்ன ஆதாரம்? அதற்கு யார் தலைவர்? அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கை என்ன? நாமெல்லாம் மனிதர்கள்தானே? நமக்கு மதம் இப்படி இருந்தால் என்ன அர்த்தம்?

கிறிஸ்துவ மதமென்றால் கேளுங்க சொல்லுவார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு 1964 வயது ஏதோ புழங்குகிறது. யார் தலைவர் என்றால் ஏசு கிறிஸ்து என்கிறான். எது ஆதாரமென்றால் இதோ பைபிள் இருக்கிறதென்று எடுத்துத் தருகிறான். சின்னப் பையனைக் கேட்டாலும் இந்த சங்கதி தெரியும்.

வேத மதமாம்

நம் இந்துவைக் கேட்டால் எவனுக்குத் தெரியும்? இந்து மதம் எப்போது வந்தது? யார் தலைவர் என்றெல்லாம் கேட்டால், இந்து மதமென்று சொல்லாதீர்கள், வேதமதமென்று சொல்லுங்கள் என்பான்! சரி! வேதமதமென்றால் எங்கே வேதம்! அதிலே என்ன இருக்கிறது? அதைநான் பார்க்கலாமா? நான் தெரிந்துகொள்ளலாமா? பார்க்காவிட்டாலும் எனக்குத் தெரியும்படி கொஞ்சம் படியேன் பார்க்கலாம்! யாரையா காட்டுவான்? எதைய்யா காட்டுவான்?

மதம் நம் மதி இழக்கச் செய்துவிட்டது

மதம் என்கிறதே நாம் முட்டாம் தனமென்கிறோம், இந்து மதமென்று சொன்னால் நாம் அதற்கு எத்தனை முட்டாம் போடுகிறது? அதனாலே நமக்கு எவ்வளவு கெடுதி உண்டாகி இருக்கிறது? நம் அறிவையே பாழாக்கிவிட்டதே! வளர்ச்சியைக் கெடுத்துவிட்டது! மனிதனை 1000 பிரிவாக்கிவிட்டது! மனிதனுக்கு மனிதன் அன்பைப் புகட்டுவதற்கு மதமென்றால் மனிதனுக்கு மனிதன் வெறுப்பைப் புகட்டுவதற்குத் தான் இதுவரைக்கும் பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது! இப்படியாகத் திருத்தமற்றது, பயனற்றது, விளக்கமற்றது ஆகிய இதை இப்படி வைத்துக் கொண்டிருந்தால் என்ன சொல்லுவது?

காட்டுமிராண்டி காலத்துக் கருத்தே

ரொம்ப ரொம்பக் காட்டுமிராண்டி காலத்திலே ரொம்ப ரொம்ப ஒழுக்கக் கேடு, முட்டாள்தனம், பித்தலாட்டம் தலை தூக்கியிருந்த காலத்திலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவ்வளவு தான், மனிதன் தன் வளர்ச்சிக்கேற்றபடி அதைச் சிந்திக்க வேண்டும். காலம், இயற்கை, சுற்றுச் சார்பு இதற்கேற்றபடி, அதை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அப்படி ஒன்று வேண்டுமென்றால், இல்லாதுபோனால் நம்ம போக்கே போதும். அனுபவமே நமக்குப் போதும். ஆதாரங்கள் வேண்டுமென்றால் சுற்றுச் சார்பான ஆதாரமே நமக்குப் போதும்; இந்து மதம் அர்த்தமற்றது. அஸ்திவாரமற்றது, எந்த விதத்திலும் நமக்கு அது பொருத்தமற்றது. இப்படிப்பட்டதைத்தான் நாம் மதமென்கிறோம். அதுதான் நமக்கு உயிர் போன்றது, என்ன ஆனாலும் அது மாறக்கூடாது; அதற்கு ஒன்றும் ஆகக்கூடாது, அதற்காக உயிரைக் கொடுக்கவேணும் என்றெல்லாம் பெரியவர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்!

மனிதனுக்கும் தத்துவத்துக்கும் சம்பந்தமென்ன?

எப்படிப்பட்ட உயர்ந்த மதமென்று சொன்னாலும் ஒரு மனிதனுக்கும் அதற்கும் உள்ள சம்பந்தம் எவ்வளவு? எந்த மனிதன் எந்த மதக்காரன், எந்த மனிதனுக்கு எந்த மதம் உரிமையுடையது? முஸ்லிம் வீட்டிலே பிறந்த பிள்ளையைக் கொண்டு வந்து நம் வீட்டிலே வளர்த்து நீ என்ன மதமென்றால் இந்து மதமென்கிறான். நம்ம வீட்டிலே பிறந்த பிள்ளையை, ஒரு முஸ்லிம் எடுத்துக் கொண்டு போய் அவன் வீட்டிலே வளர்த்து வந்தால் நீ எம்மதம் என்றால்,

இஸ்லாம் என்கிறான். நம்ம வீட்டுப் பையனை ஒரு பாதிரிப் பெண்மணி தூக்கிக் கொண்டு போய் அந்த அம்மா வளர்த்தால் பிறகு நீ என்ன மதமென்றால் கிறித்தவ மதமென்கிறான். அவ்வளவு தானே ஒழிய, அவனுக்குச் சொந்தமென்று அவன்கூட எது வந்தது? எவன் வீட்டில் வளருகிறதோ அந்த மதந்தானே வருகிறது!

கடவுளும் சுற்று சூழ்நிலைப்படியே

கடவுளும் அப்படித்தான் நம்ம வீட்டிலேயிருந்தால் உன் கடவுள் யார் என்றால் நடேசன் என்கிறான். ரங்கநாதன் என்கிறான், ராமன் என்கிறான், கிருஷ்ணன் என்கிறான் நிறைய கூறுகிறான். துலுக்கன் வீட்டிலே இருந்தால் எனக்குக் கடவுள் அல்லா என்கிறான். கிறிஸ்துவன் வீட்டில் எனக்குக் கடவுள் பரமண்டலத்திலிருக்கும் பிதா என்கிறான். அவனவன் வீட்டிலே யிருக்கிறது. எவனாலே வளர்க்கப்படுகிறோம்? சுற்றுச் சார்பிலே எவனாலே போதனை அடைகிறோம்? அதுதானே நமக்கு! பார்ப்பாரப் பையனாக நாம் எடுத்து வளர்த்தாலும் நன்றாக பக்காக்கறி தின்கிறான். நம் வீட்டிலே இருந்து அங்கே வளர்ந்தால் வேண்டாமென்கிறான். நம் வீட்டிலிருந்து சாயபு வீட்டிலே வளர்ந்தால் அவன் பன்றிக்கறி என்றால் முகஞ்சுளிக்கிறான். அங்கே பிறந்த பையன் நம் வீட்டிலே வளர்ந்தால் அதை ஒரு கை பார்த்துவிடுகிறான்; எங்கே சார்போ, எது வந்து சேருதோ அதுதானே தவிர, மதமென்று ஒன்று எங்கிருக்கிறது? கடவுளும் அப்படித்தானே? கடவுள் நம் வீட்டிலே பிறந்தா, கடவுள் இருக்குது என்கிறான். கடவுளாவது கொழுக்கட்டையாவ தென்கிறான், நம்பிக்கையில்லாதவன் வீட்டிலே பிறந்தால்.

மதம் உண்மையானதோ இயற்கையானதோ அல்ல;

ஆகவே, இவைகளெல்லாம் உண்மையற்றது, தத்துவ மற்றது, கால தேசத் தன்மைக்கேற்றபடி மக்களுடைய அறிவுத் தன்மைக்கேற்றபடி புகுத்தப்பட்டனவேயாகும். அப்புறம் நாட்டினுடைய பொது அறிவுக்கேற்றபடி அவனவனைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன, அவ்வளவுதான். இதிலே ஒன்றும் உண்மையானதோ இயற்கையானதோ தக்ஹீ என்று சொல்லுவோமே அந்த மாதிரி மனிதன்கூடவே வந்த நிஜமானதோ, மாறாததோ மாற்ற முடியாததோ அல்ல.

ஆகவே, அறிவுள்ள மனிதன் என்பதற்கு அடையாளம் முதலிலே இதுகள் உள்ள இடத்தை சிந்திக்க வேண்டும். இந்த இடம்தான் மனிதனுடைய அறிவை, மனிதனுடைய அ-ஆ,இ,ஈ, அறிவுக்கு கடவுளைப் பற்றி, மதத்தைப் பற்றி, சம்பிரதாயத்தைப் பற்றி சாத்திரங்களைப் பற்றி சிந்தித்து அவைகளுக்கு உற்பத்தி என்ன? காரணம் என்ன? அதனாலே ஏற்பட்ட பலன் என்ன?

எங்கெங்கே எது, எது, எப்படி எப்படி மக்களுக்குப் பலனைக் கொத்திருக்கிறது? இதுகளையெல்லாம் சிந்தித்தால் மனிதன் கண்டிப்பாக அறிவாளியாவான். இது இல்லையெனில் மனிதன் எவ்வளவு பெரிய அறிவாளியாயிருந்தாலும் வளர்ச்சி யற்றவன் ஆகிவிடுவான். பகுத்தறிவற்றவன் ஆகிவிடுவான்.

மற்றபடி நான் அதிகமாகச் சொல்வதற்கில்லை. ரொம்ப பயந்து கொண்டுதான் சொன்னேன். எனக்கும் அதிகம் நேரமாய் விட்டது. ஒரு மணி நேரம் பேசலாமென்று வந்தேன், உங்களுடைய உற்சாகத்தைப் பார்த்தேன். அதுவாகப் போய்விட்டது. பல தப்பு சொல்லியிருக்கலாம்; நானாக உற்பத்தி பண்ணி ஒன்றும் சொல்லவில்லை; நான் உணர்ந்ததை எடுத்துச் சொன்னேன்; ஏதாவது குற்றங் குறைகள் இருந்தால் நீங்கள் இதை மன்னிக்கணும்.

அறிவு பற்றி நன்றாக சிந்தியுங்கள்

இன்னமும் சொல்லுகிறேன்; நான் இப்போது சொன்னதையெல்லாம் நம்பிவிடாதீர்கள், உட்கார்ந்து கொண்டு நன்றாக யோசனை பண்ணுங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பெரியவர்கள் சொல்லுவார்கள் கடவுளைப் பற்றி கொஞ்ச நேரமாவது நினையுங்கள் என்று. நீங்கள் எந்நேரமாவது நனைத்துவிட்டுப் போங்கள். ஆனால் அறிவைப்பற்றி கொஞ்ச நேரமாவது நினையுங்கள்! என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்த நண்பர்களுக்கு உண்மையாகவே எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டும் நம் முதல்வர் இவ்வளவு பேசுவதற்கு இடங்கொடுத்ததற்கும் அவருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டும் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.